

Środa, 26 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0141

Umowa ramowa o wszechstronnym partnerstwie i współpracy WE-Indonezja z wyłączeniem kwestii związanych z readmisją**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony, z wyłączeniem kwestii związanych z readmisją (11250/2013– C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (11250/2013),
- uwzględniając projekt umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony (14032/2009),
- uwzględniając Umowę o współpracy z dnia 7 marca 1980 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) ⁽¹⁾ i późniejsze protokoły w sprawie przystąpienia,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 września 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego Europy i Azji zatytułowanego „Ramy strategiczne pogłębionego partnerstwa” ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie sytuacji w Indonezji, a szczególnie w prowincji Aceh ⁽³⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie prowincji Aceh ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie niedawnego kataklizmu tsunami na Oceanie Indyjskim ⁽⁵⁾,
- uwzględniając negocjacje umowy wszechstronnego partnerstwa i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Indonezji zatwierdzonej przez Radę w dniu 25 listopada 2004 r., zawartej w czerwcu 2007 r. i podpisanej dnia 9 listopada 2009 r.,
- uwzględniając Umowę między Unią Europejską a rządem Republiki Indonezji dotyczącą pewnych aspektów przewozów lotniczych podpisaną dnia 29 czerwca 2011 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie Indonezji, w tym ataki na mniejszości ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie polityki zagranicznej UE wobec Brazylii, Rosji, Indii i Chin (BRICS) i innych wschodzących mocarstw: cele i strategię ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2012/308/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 10.6.1980, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 476.

⁽³⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, s. 617.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, s. 528.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, s. 147.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 264 z 8.10.2011, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 154 z 15.6.2012, s. 1.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- uwzględniając sprawozdania sporządzone przez misję obserwacji wyborów Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2004 r. i 20 września 2004 r. dotyczące wyborów w Indonezji, z dni 30 sierpnia 1999 r., 30 sierpnia 2001 r., 9 kwietnia 2007 r., 30 czerwca 2007 r. i 7 lipca 2012 r. dotyczące wyborów w Timorze Wschodnim oraz z dnia 11 grudnia 2006 r. dotyczące wyborów w prowincji Aceh,
 - uwzględniając oświadczenie z Dżakarty z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie zasad funkcjonowania agencji antykorupcyjnych,
 - uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 91, 100, 191 ust. 4 i art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie wstępne Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0093/2014),
- A. mając na uwadze, że stosunki pomiędzy Unią Europejską a Republiką Indonezji (zwaną dalej Indonezją) będzie regulować wspomniana Umowa ramowa o wszechstronnym partnerstwie i współpracy (zwana dalej umową o wszechstronnym partnerstwie);
- B. mając na uwadze, że umowa o wszechstronnym partnerstwie to pierwsza tego rodzaju umowa pomiędzy Unią Europejską a Indonezją i ma ona na celu pogłębienie współpracy politycznej, gospodarczej i sektorowej stanowiącej przedmiot wspólnego zainteresowania, a także dalszą intensyfikację współpracy dwustronnej i regionalnej w walce ze światowymi wyzwaniami;
- C. mając na uwadze, że umowa o wszechstronnym partnerstwie zawiera, jako elementy podstawowe, potwierdzenie wartości, które wyrażono w Karcie Narodów Zjednoczonych, Powszechnej deklaracji praw człowieka Narodów Zjednoczonych i innych traktatach międzynarodowych obowiązujących obie strony, a także ich zobowiązanie na rzecz zasad demokracji, dobrego sprawowania władzy i praworządności, a także przepisy dotyczące ustanowienia lub usprawnienia współpracy w obszarach takich jak prawa człowieka, handel i inwestycje, energetyka, turystyka, transport i infrastruktura, zachowanie zasobów morskich i rybołówstwo, polityka przemysłowa i małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), ochrona danych i praw własności intelektualnej, a także nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia oraz walka z przestępczością zorganizowaną, korupcją, praniem pieniędzy, terroryzmem i finansowaniem terroryzmu;
- D. mając na uwadze, że Indonezyjczycy są czwartym co do liczby ludności narodem na świecie, a Indonezja jest trzecim co do wielkości państwem demokratycznym, a także największym krajem z muzułmańską większością, w którym mieszkają miliony wyznawców innych wyznań, oraz niejednorodnym wieloetnicznym społeczeństwem liczącym ponad 240 mln obywateli o wielu językach i kulturach, spośród których 40 % ma poniżej 25 lat, a także że kraj ten zajmuje strategiczną pozycję w archipelagu ponad 17 tys. wysp, rozciągającym się na przestrzeni 5 400 kilometrów ze wschodu na zachód na Oceanie Indyjskim i Oceanie Spokojnym;
1. zwraca się do Rady o wzięcie pod uwagę następujących zaleceń:
- (a) z zadowoleniem przyjmuje umowę o wszechstronnym partnerstwie, która jest pierwszą tego rodzaju umową zawieraną między UE i krajem ASEAN; uważa, że umowa ta stanowi dowód szybko rosnącego znaczenia powiązań między UE i Indonezją, oraz oczekuje, że otworzy ona nową erę w stosunkach dwustronnych w oparciu o wspólne zasady, takie jak demokracja, praworządność i prawa człowieka, równość, wzajemny szacunek i wzajemne korzyści;
 - (b) zwraca uwagę na 15-letni proces transformacji demokratycznej, politycznej, społecznej i gospodarczej w Indonezji, który nastąpił po 33 latach autorytarnych rządów wojskowych; zauważa, że Indonezja szybko się urbanizuje, w kraju tym szybko rozwija się klasa średnia (ponad 70 mln osób), posiada on bogate zasoby naturalne i jest największą gospodarką Azji Południowo-Wschodniej (w ciągu ostatnich dwóch lat PKB tego kraju wzrósł o ponad 6 %), przy czym połowa światowego handlu przebiega przez północną granicę morską tego kraju, kraj ten również odgrywa coraz większą rolę dyplomatyczną na forach regionalnych i światowych, takich jak ONZ, WTO, Komisja Oceanu Indyjskiego (IOC), G20, a także ASEAN, którego Indonezja jest zarówno założycielem, jak i największym członkiem, oraz uznaje ważną rolę, którą Indonezja odgrywa w szerzej pojętym regionie;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (c) pochwała postępy poczynione przez Indonezję w zakresie rozwoju rządów demokratycznych oraz oddanie idei demokracji, jakie wykazuje pluralistyczne społeczeństwo tego kraju, czego dowodem są wolne i uczciwe wybory, wolność mediów, aktywna działalność społeczeństwa obywatelskiego, odporność gospodarcza i ograniczanie ubóstwa, poziom kształcenia i inne wskaźniki milenijnych celów rozwoju, podtrzymywanie dobrych stosunków z sąsiadami oraz popieranie demokracji i praw człowieka; zwraca jednak uwagę, że nadal istnieją poważne wyzwania w odniesieniu do praworządności i ochrony praw człowieka, zwłaszcza zapewnienia możliwości rozliczenia sprawców naruszeń praw człowieka, w tym przedstawicieli wojska oraz osób łamiących prawa mniejszości, takich jak prawa mniejszości religijnych, etnicznych, płciowych i LGBTI, włączając w to wyzwania związane z walką z korupcją; podkreśla, że na wyzwania te można odpowiedzieć za sprawą współpracy międzynarodowej, zwłaszcza w ramach umowy o wszechstronnym partnerstwie;
- (d) podkreśla dynamicznie rozwijające się stosunki pomiędzy UE a Indonezją w dziedzinie handlu oraz w innych obszarach gospodarki, mając na uwadze możliwości prowadzenia działalności oferowane przez gospodarkę, która przyciągnęła rosnące ilości inwestycji zagranicznych i krajowych; sugeruje, że lepszej infrastruktury i łączności, a także ulepszonych ram regulacyjnych należy poszukiwać za sprawą współpracy prowadzonej na podstawie postanowień umowy o wszechstronnym partnerstwie dotyczących handlu i inwestycji, opodatkowania i ceł, dialogu na temat polityki gospodarczej, środowiska, polityki przemysłowej i MŚP, a także transportu, aby odblokować pełen potencjał gospodarczy Indonezji oraz wspierać zrównoważony wzrost, tworzenie zatrudnienia i ograniczanie ubóstwa, zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w Indonezji;
- (e) podkreśla, że umowa o wszechstronnym partnerstwie ma na celu dalsze wzmocnienie stosunków pomiędzy UE a Indonezją – stanowiące element dodatkowy względem istniejących mechanizmów współpracy – oraz współpracę w zakresie podejmowania globalnych wyzwań w oparciu o wspólne zasady równości, wzajemnego poszanowania, wzajemnych korzyści, demokracji, aktywnego udziału społeczeństwa obywatelskiego, praworządności, dobrego sprawowania władzy i praw człowieka poprzez rozwijanie współpracy politycznej i gospodarczej w dziedzinach związanych z handlem, inwestycjami, polityką przemysłową i MŚP, środowiskiem, zmianą klimatu, energią, nauką i techniką, prawami własności intelektualnej, a także turystyką, edukacją i kulturą, migracją, walką z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, handlem narkotykami, korupcją i przestępczością zorganizowaną oraz handlem ludźmi;
- (f) uważa, że stosunki między UE i Indonezją należy uznać za strategiczne oraz że powinno się organizować regularne spotkania na szczycie poświęcone przeglądowi stosunków dwustronnych oraz sytuacji na świecie; zaleca odbywanie regularnych wizyt na wysokim szczeblu w Indonezji, głównie przez przewodniczącego Komisji Europejskiej, wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji i posłów do Parlamentu Europejskiego, a także rozwiązanie kwestii wiz oraz dostępu dla międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego w sposób pozwalający na częstsze wzajemne kontakty oraz wymianę w ramach społeczeństwa obywatelskiego; z zadowoleniem przyjmuje zatem utworzenie na podstawie art. 41 umowy o wszechstronnym partnerstwie Wspólnego Komitetu, którego spotkania będą organizowane co najmniej raz na dwa lata na zmianę w Indonezji i w Brukseli;
- (g) nalega, by UE i Indonezja w pełni wykorzystały umowę o wszechstronnym partnerstwie w celu osiągnięcia długoterwałych korzyści geostrategicznych pozwalających na walkę – w ramach forów dwustronnych, regionalnych i wielostronnych na skalę globalną – ze światowymi wyzwaniami w dziedzinie bezpieczeństwa, takimi jak walka ze zmianą klimatu i rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia, zwalczanie terroryzmu, korupcji, przestępczości zorganizowanej, handlu narkotykami, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, współpraca w dziedzinie ochrony danych oraz kontynuowanie współpracy w innych dziedzinach nie objętych wyrażoną umową o wszechstronnej współpracy, takich jak gotowość na wypadek klęsk żywiołowych i zdolność do reagowania w przypadku ich wystąpienia, rozwiązywanie konfliktów, broń strzelecka i lekka oraz bezpieczeństwo na morzu, z uwzględnieniem problemu piractwa;
- (h) z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną w 2006 r. ratyfikację przez Indonezję Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, a także niedawno przeprowadzoną ratyfikację różnych instrumentów ONZ dotyczących praw człowieka i chroniących pracowników migrujących, osoby niepełnosprawne, dzieci w konfliktach zbrojnych, dotyczących handlu dziećmi, prostytucji i pornografii dziecięcej; oczekuje zagwarantowania przestrzegania postanowień tych instrumentów w drodze niezbędnych reform instytucjonalnych i reform obowiązujących przepisów prawnych;
- (i) z uznaniem przyjmuje wypracowane porozumienie pokojowe i rozwój gospodarczy odnotowany w Aceh w ciągu ostatnich ośmiu lat i wyraża nadzieję, że można poczynić dalsze postępy na rzecz wyciągnięcia tej prowincji i jej mieszkańców z ubóstwa;
- (j) pochwała wysiłki podjęte przez władze Indonezji na rzecz zwalczania korupcji, w tym przez Komisję ds. Zlikwidowania Korupcji; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że korupcja pozostaje poważnym problemem i istotną przeszkodą dla rozwoju, pomimo ratyfikacji przez Indonezję Konwencji ONZ przeciwko korupcji w 2006 r. i w związku z tym wzywa do podejmowania dalszych działań na podstawie art. 35 umowy o wszechstronnym partnerstwie w celu wymiany najlepszych praktyk dotyczących zwalczania korupcji, w tym odzyskiwania mienia

Środa, 26 lutego 2014 r.

ukrytego w państwach członkowskich UE lub na terytorium jakiegokolwiek innej jurysdykcji, a także walki z przestępczością gospodarczą i finansową;

- (k) zachęca państwa członkowskie UE do rozszerzenia wzajemnej pomocy prawnej na Indonezję w zakresie walki z korupcją oraz do współpracy z Indonezją w zakresie nieudzielania azylu podmiotom powiązanym z działalnością korupcyjną i łamaniem praw człowieka;
- (l) zwraca uwagę na znaczenie indonezyjskiej ustawy nr 34/2004 oraz przyjętego w 2009 r. rozporządzenia ministerialnego nr 22, na mocy których wszystkie przedsiębiorstwa wojskowe i każda wojskowa działalność gospodarcza miały zostać przymusowo przejęte przez rząd Indonezji; podkreśla fundamentalny wpływ zachowania zgodności z tą ustawą i rozporządzeniem na demokratyczną rozliczalność w zakresie zwalczania korupcji i ochrony praw człowieka;
- (m) pochwała Indonezję za rolę jaką odgrywa w kierowaniu na szczeblu regionalnym procesem dotyczącym balijskiego forum ds. praw człowieka; wyraża jednak zaniepokojenie brakiem spójności ustawy nr 8/1985 oraz nowej ustawy nr 17/2013 o organizacjach masowych (uchylającej poprzednią ustawę o stowarzyszeniach nr 8/1985) i o organizacjach cywilnych (ustawa Ormas), które – mimo deklarowanego celu, jakim jest zapewnienie tolerancji i zapobieganie przemocy wobec grup społecznych – bez przeprowadzenia przeglądu mającego na celu zapewnienie ich zgodności z międzynarodowymi normami w zakresie praw człowieka mogą nakładać zbędne i czasami kosztowne ograniczenia administracyjne, prawne i finansowe na działalność organizacji pozarządowych, a w związku z tym znacząco osłabiać zdolności podejmowania działań przez społeczeństwo obywatelskie w Indonezji, a także ograniczać wolność zrzeszania się, wolność wypowiedzi, wolność zgromadzeń i wolność myśli, sumienia i wyznania; w tym kontekście uważa, że doroczny dialog dotyczący praw człowieka między UE i Indonezją stanowi odpowiednią platformę, która powinna służyć podejmowaniu takich budzących niepokój kwestii;
- (n) podkreśla, że zarówno krajowe, jak i zagraniczne przedsiębiorstwa działające w Indonezji muszą prowadzić swoją działalność zgodnie z zasadami społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie rządowe nr GR 47/2012 dotyczące odpowiedzialności społecznej i środowiskowej spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, które z zasady ma zastosowanie do spółek indonezyjskich oraz przewiduje zachęty i sankcje; podkreśla jednak potrzebę budowania zdolności w celu wdrożenia wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka; wzywa UE, aby w ramach umowy o wszechstronnym partnerstwie udzielała niezbędnej pomocy technicznej, a także wzywa Indonezję do opracowania własnego krajowego planu wdrożenia wytycznych ONZ; pochwała Indonezję za zorganizowanie w charakterze gospodarza w listopadzie 2012 r. międzynarodowego spotkania pod kierownictwem indonezyjskiej Komisji ds. Zlikwidowania Korupcji wspólnie z Programem Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Biurem Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości, podczas którego dyskutowano nad zasadami funkcjonowania agencji antykorupcyjnych;
- (o) z ubolewaniem odnotowuje, że rosnący nacisk na islamskie nauczanie w publicznym systemie kształcenia ze szkodą dla podkreślania pluralizmu i różnorodności religijnej, etnicznej i kulturowej wpisanej w indonezyjskie motto „Bhineka Tunggal Ika” (Jedność w różnorodności), a także powszechne dostrzeganie braku chęci podjęcia przez władze decyzji politycznych mających na celu rozwiązanie problemu ekstremizmu religijnego, uważane są za przyczyniające się do wzrostu liczby incydentów z użyciem przemocy na tle wyznaniowym oraz dyskryminacji osób należących do mniejszości religijnych i etnicznych; pozostaje zaniepokojony aktami dyskryminacji, prześladowania lub przemocy wobec osób należących do mniejszości etnicznych, kobiet oraz mniejszości seksualnych, czasami ściganych na podstawie różnych przepisów i regulacji dotyczących pornografii, bluźnierstwa lub działalności mniejszości religijnych;
- (p) wyraża zaniepokojenie przemocą wobec mniejszości religijnych, czego dowodem są zamachy na członków wspólnoty Ahmadijja, muzułmańskich szyitów, a także zamykanie kościołów w niektórych częściach kraju, a także dyskryminacyjnymi regulacjami i państwowymi praktykami skierowanymi przeciwko osobom nienależącym do jednej z sześciu uznanych przez państwo religii w kontekście cywilnej rejestracji małżeństw i narodzin lub wydawania dowodów tożsamości; wzywa władze Indonezji do zapewnienia praktycznego stosowania zagwarantowanej w konstytucji wolności religii, a także do dalszego propagowania tolerancji religijnej; w tym kontekście uważa, że doroczny dialog dotyczący praw człowieka między UE i Indonezją oraz art. 39 umowy o wszechstronnym partnerstwie dotyczący modernizacji państwa i administracji publicznej stanowią odpowiednią platformę do podejmowania takich budzących niepokój kwestii;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (q) przypomina, że zniesienie kary śmierci jest kluczowym celem unijnej polityki w dziedzinie praw człowieka; apeluje do władz indonezyjskich o rozważenie zniesienia kary śmierci, a przynajmniej o ogłoszenie moratorium na jej stosowanie; w tym kontekście uważa, że doraźny dialog dotyczący praw człowieka między UE i Indonezją stanowi odpowiednią platformę, która powinna służyć podejmowaniu takich budzących niepokój kwestii; ponadto apeluje do UE o ściślejszą współpracę z indonezyjskim społeczeństwem obywatelskim w zakresie propagowania praw człowieka, praworządności, walki z korupcją, a także poparcia zniesienia kary śmierci;
- (r) pozostaje poważnie zaniepokojony torturami i innymi naruszeniami praw człowieka względem ludności cywilnej w prowincjach Papua i Papua Zachodnia, gdzie zgodnie z danymi szacunkowymi w ciągu ostatnich 50 lat zabito ponad 100 tys. osób; z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenie gubernatora prowincji Papua o otwarciu – po raz pierwszy od wielu lat – tej prowincji dla zagranicznych dziennikarzy i organizacji pozarządowych; wzywa UE do zaoferowania władzom indonezyjskim pomocy, jak wcześniej w prowincji Aceh, w opracowaniu kompleksowego podejścia do poprawy sytuacji w prowincji Papua; pozostaje zaniepokojony starciami między siłami bezpieczeństwa i grupami walczącymi o niepodległość, oraz niepokojącymi doniesieniami o naruszeniach praw człowieka przypisywanych siłom bezpieczeństwa, a także brakiem postępów w dziedzinie edukacji, opieki zdrowotnej i szans na zatrudnienie, zdolności do korzystania z wolności wypowiedzi i zgromadzeń, co ma dla Papuasów ogromne znaczenie, a także ochrony środowiska, zasobów naturalnych i zachowania tożsamości kulturowej; wzywa władze Indonezji do umożliwienia swobodnego dostępu do tego obszaru niezależnym obserwatorom z ramienia UE;
- (s) chwali rząd Indonezji za wysiłki na rzecz umożliwienia działalności wysokiemu komisarzowi ONZ ds. uchodźców w tym kraju i zajmowania się osobami ubiegającymi się o azyl i uchodźcami; odnotowuje znaczenie publicznego dyskursu politycznego mającego na celu uzyskanie szerszego poparcia społecznego dla osób ubiegających się o azyl i uchodźców; sugeruje ponadto, aby Indonezja i UE w pełni wdrożyły art. 34 umowy o wszechstronnym partnerstwie w celu prowadzenia współpracy w kwestiach dotyczących migracji, w tym migracji legalnej i nielegalnej, przemytu oraz handlu ludźmi;
- (t) postuluje o ścisłą współpracę między UE i Indonezją na podstawie art. 4 umowy o wszechstronnym partnerstwie dotyczącego współpracy prawnej w celu sfinalizowania przez Indonezję ratyfikacji Konwencji ONZ o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa z 1948 r. oraz Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- (u) z zadowoleniem przyjmuje nieprzerwanie trwający od chwili jego zainicjowania w 2010 r. dialog dotyczący praw człowieka między UE i Indonezją oraz zachęca do większego udziału i wkładu społeczeństwa obywatelskiego w ten dialog i we wdrażanie krajowego planu działania w dziedzinie praw człowieka;
- (v) z zadowoleniem odnosi się do rozporządzeń przyjętych w latach 2006, 2008 i 2010, na mocy których zakazano okaleczania narządów płciowych kobiet; uznaje wysiłki podejmowane przez władze Indonezji, w tym ratyfikację Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i Konwencji ONZ o prawach dziecka, a także pracę wykonaną przez Krajową Komisję ds. Przemocy wobec Kobiet (Komnas Perempuan) oraz lokalne społeczeństwo obywatelskie na rzecz rozpowszechniania informacji o niebezpieczeństwach wynikających z okaleczania narządów płciowych kobiet; odnotowuje, że pomimo tych wysiłków i przyjęcia rezolucji ONZ w sprawie zakazu okaleczania narządów płciowych kobiet tradycja ta jest nadal praktykowana w niektórych częściach Indonezji; zaleca w związku z tym, aby UE i Indonezja ściśle współpracowały na podstawie art. 31 umowy o wszechstronnym partnerstwie dotyczącego zdrowia i korzystały z dialogu dotyczącego praw człowieka w celu wymiany najlepszych praktyk mających służyć wyeliminowaniu praktyki okaleczania narządów płciowych oraz zminimalizowaniu zagrożenia wynikającego z takich procedur dla zdrowia młodych dziewcząt i kobiet; wzywa Indonezję do podwojenia wysiłków na rzecz wyeliminowania tej niebezpiecznej formy przemocy na tle płciowym względem dziewcząt i kobiet stanowiącej także poważne naruszenie ich praw człowieka;
- (w) chwali postępy poczynione w Indonezji za pośrednictwem krajowego planu działania na rzecz eliminacji najgorszych form pracy dzieci, a także wprowadzone ramy prawne umożliwiające walkę z wyzyskiem dzieci;
- (x) docenia istotną rolę ruchów pracowniczych w ramach dialogu i negocjacji z rządem i innymi zainteresowanymi stronami w celu wspierania praw dotyczących warunków pracy i zabezpieczenia społecznego w Indonezji; zaleca, aby współpraca podejmowana na podstawie postanowień umowy o wszechstronnym partnerstwie w odniesieniu do zabezpieczania praw człowieka i niedyskryminacji zmierzała ku rozwiązywaniu problemów dotyczących równości płci w miejscu pracy oraz likwidacji różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; podkreśla zwłaszcza znaczenie konkretnych działań mających zagwarantować pełne wdrożenie podstawowych międzynarodowych norm pracy, gdyż pracujące kobiety nadal są wykorzystywane i dyskryminowane, co przybiera postać nadmiernego obciążania pracą, zbyt niskich wynagrodzeń oraz nadużyć ze strony kierownictwa;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (y) podkreśla, że eksport z UE do Indonezji uległ podwojeniu w ostatnich sześciu latach osiągając wartość 9,6 mld EUR w 2012 r.; zauważa, że handel dwustronny osiągnął jedynie wartość 25 mld EUR, co plasuje Indonezję na 29. miejscu wśród partnerów handlowych UE i zaledwie na czwartym miejscu wśród partnerów handlowych UE w tym regionie, mimo iż PKB i ludność tego kraju stanowią 40 % PKB i ludności stowarzyszenia ASEAN; zauważa jednak, że nastąpił gwałtowny wzrost inwestycji UE w Indonezji, która jest drugim po Singapurze krajem pod względem wielkości inwestycji zagranicznych oraz że 1 000 przedsiębiorstw unijnych zainwestowało ponad 1 000 mld EUR w Indonezji i zatrudnia 1,1 mln Indonezyjczyków;
- (z) wzywa Indonezję i UE do wzięcia pod uwagę możliwości rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu stanowiącej element dodatkowy w stosunku do współpracy, która ma zostać podjęta w ramach umowy o wszechstronnym partnerstwie, z myślą o stopniowym zniesieniu głównych barier w handlu, w tym także wzmocnieniu konsultacji w sprawie zgodności z zasadami WTO, propagowaniu stosowania międzynarodowych norm dotyczących barier technicznych w handlu, poprawie ochrony praw własności intelektualnej, zwiększeniu przejrzystości przepisów handlowych i rozwijaniu współpracy celnej oraz wspieraniu niedyskryminacyjnego systemu inwestycyjnego, a przez to dalszemu pobudzeniu handlu towarami, usługami, a także inwestycji i zamówień publicznych;
- (aa) pochwała Indonezję za jej wysiłki na rzecz podejmowania działań w ramach partnerstwa z UE w celu wyeliminowania handlu nielegalnym drewnem i produktami z drewna; odnotowuje podpisanie we wrześniu 2013 r. między UE i Indonezją umowy o dobrowolnym partnerstwie dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT-VPA); zwraca uwagę, że wywóz indonezyjskich produktów z drewna do UE wzrósł o 114 % w pierwszym kwartale 2013 r.; oczekuje na wydanie licencji FLEGT, które potwierdzać będą legalność drewna i produktów z drewna – w odniesieniu do indonezyjskiego drewna i indonezyjskich produktów z drewna, które mają być importowane do UE – jeżeli podczas oceny obie strony stwierdzą, że indonezyjski system gwarancji legalności drewna jest wystarczająco solidny; oraz oczekuje, że w drodze regularnych wspólnych ocen będzie się badać zdolność poszczególnych podmiotów do wdrożenia FLEGT-VPA;
- (ab) uznaje kluczową rolę Indonezji i UE w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu ze względu na ich znaczenie geopolityczne i gospodarcze, zasięg terytorialny oraz liczebność zamieszkującej je ludności, z zadowoleniem przyjmuje stale rosnącą rolę Indonezji w międzynarodowych negocjacjach w sprawie zmiany klimatu; pochwała ogłoszony w 2009 r. ambitny plan Indonezji dotyczący ograniczenia wzrostu poziomu emisji oraz jej apel o międzynarodowe wsparcie w celu pomocy temu krajowi w osiągnięciu nawet większego zmniejszenia poziomów emisji; odnotowuje, że wylesianie i zmiana sposobu użytkowania gruntów są w głównej mierze odpowiedzialne za emisje gazów cieplarnianych w Indonezji, ale oczekuje się, że do 2027 r. rozwijający się sektor energii prześcignie w tym względzie leśnictwo; w związku z tym wzywa strony umowy o wszechstronnym partnerstwie do natychmiastowego ustanowienia instytucjonalnego dwustronnego mechanizmu współpracy na podstawie art. 23 umowy o wszechstronnym partnerstwie dotyczącego energii, który to mechanizm mógłby zostać zbudowany w oparciu o przykład utworzonego w 2011 r. brytyjskiego Działu Zmiany Klimatu dla Indonezji, w celu dywersyfikacji dostaw energii poprzez rozwijanie nowych i odnawialnych form energii i odpowiedniej infrastruktury przesyłowej służącej połączeniu energii odnawialnej z ośrodkami popytu oraz w celu uzyskania racjonalnego wykorzystania energii, co będzie służyć walce ze zmianą klimatu i wspieraniu zrównoważonego rozwoju;
- (ac) wyraża głębokie zaniepokojenie oddziaływaniem rosnącego popytu na olej palmowy na zjawisko wylesiania w Indonezji będącej największym na świecie producentem i konsumentem oleju palmowego; z zadowoleniem przyjmuje moratorium na wycinanie nowych lasów przyjęte przez rząd w 2011 r., ale wzywa do podjęcia działań na rzecz usunięcia licznych luk prawnych, które jak dotąd w dużej mierze zmniejszają skuteczność wspomnianego moratorium;
- (ad) z zadowoleniem przyjmuje umowę dotyczącą przewozów lotniczych podpisaną przez UE i Indonezję w 2011 r., na mocy której usunięto ograniczenia dotyczące narodowości w dwustronnych przewozach lotniczych i która jest krokiem w stronę zacieśnienia ogólnej współpracy między UE i Indonezją; zaleca podejmowanie dalszych działań w dziedzinie transportu na podstawie art. 34 umowy o wszechstronnym partnerstwie, zwłaszcza w zakresie podjęcia bliskiego dialogu dotyczącego transportu morskiego i lądowego w celu ulepszenia infrastruktury na archipelagu indonezyjskim, a także w celu pełnego wdrożenia międzynarodowych norm w dziedzinie bezpieczeństwa transportu oraz bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniom;
- (ae) wyraża najwyższe zaniepokojenie powtarzającymi się co roku pożarami lasów, za spowodowanie których powszechnie oskarża się plantatorów palm olejowych, firmy prowadzące wyrąb lasów oraz rolników oczyszczających w ten sposób teren pod nowe sadzonki, które jednak przyczyniają się do globalnego ocieplenia, stawiając Indonezję w rzędzie największych emitentów gazów cieplarnianych; z zadowoleniem przyjmuje obietnicę indonezyjskiego rządu w zakresie ratyfikacji na początku przyszłego roku porozumienia ASEAN w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza oraz wzywa władze do podjęcia w trybie pilnym bardziej skutecznych działań zapobiegawczych;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (af) odnotowuje, że turystyka jest jednym z najważniejszych sektorów indonezyjskiej gospodarki; podkreśla w związku z tym, że art. 17 umowy o wszechstronnym partnerstwie stwarza doskonałą możliwość w zakresie wymiany informacji i opracowania najlepszych praktyk dotyczących sposobu maksymalizowania indonezyjskiego potencjału dziedzictwa naturalnego i kulturowego oraz łagodzenia negatywnych skutków, takich jak zanieczyszczenie lub wyrządzanie szkód ekosystemom morskim, w celu opracowania zrównoważonych modeli turystyki i zwiększenia pozytywnego wpływu turystyki na interesy społeczności lokalnych;
 - (ag) odnotowuje, że wymiany między obywatelami Indonezji i UE są realizowane za sprawą programu Erasmus Mundus II, w ramach którego przyznano 200 stypendiów w latach 2008-2010; przyznaje, że Komisja Europejska planuje organizację warsztatów i seminariów mających na celu zwiększenie zrozumienia i wiedzy indonezyjskich MŚP na temat międzynarodowych norm i wymogów jakościowych; wzywa jednak do większej intensyfikacji wymian studentów i pracowników akademickich oraz do stworzenia regularnych programów szkoleniowych na podstawie art. 25 dotyczącego kultury i edukacji w celu wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej w dziedzinie turystyki, przedsiębiorczości i języków; wzywa ponadto w tym kontekście Indonezję i UE do rozważenia możliwości rozpoczęcia negocjacji dotyczących liberalizacji wymogów wizowych w celu ułatwienia przeprowadzania wymian międzyludzkich;
 - (ah) odnotowuje, że w latach 2007–2013 UE przekazała Indonezji ok. 400 mln EUR w ramach pomocy rozwojowej; uznaje, że począwszy od 2014 r. Indonezja nie będzie mogła ubiegać się o wsparcie ze środków wieloletniego programu indykatywnego, ponieważ osiągnęła status kraju o średnio-niskich dochodach, ale nadal będzie korzystał z ogólnego systemu preferencji taryfowych UE; w związku z tym wzywa Indonezję do dalszego wdrażania polityk uznanych za priorytetowe i finansowanych uprzednio w ramach wieloletnich programów indykatywnych, takich jak edukacja, handel i inwestycje, egzekwowanie prawa i wymiar sprawiedliwości, ogólne budowanie potencjału i zmiana klimatu; uważa, że współpraca dwustronna na podstawie umowy o wszechstronnym partnerstwie połączona z finansowaniem ze środków Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz wszelkie przyszłe umowy o partnerstwie gospodarczym odegrają kluczową rolę w coraz bardziej zaawansowanej realizacji takich priorytetów w Indonezji;
 - (ai) sugeruje, aby Indonezja i UE wskazały obszary współpracy, na podstawie postanowień umowy o wszechstronnym partnerstwie, w celu lepszego wdrożenia ogólnego planu gospodarczego Indonezji (MP3EI) poprzez wymianę wiedzy fachowej i najlepszych praktyk w odniesieniu do partnerstw publiczno-prywatnych oraz, jako część zobowiązań Indonezji i niektórych państw członkowskich UE wynikających z przynależności do grupy G20, w celu podjęcia ścisłej współpracy na rzecz rozwiązywania problemów związanych z przenoszeniem zysków, unikaniem opodatkowania i ustanowienia automatycznej wymiany informacji podatkowych;
 - (aj) apeluje do UE o wspieranie, w ramach umowy o wszechstronnym partnerstwie, wysiłków Indonezji na rzecz modernizacji administracji publicznej, zwłaszcza w zakresie budowania zdolności w odniesieniu do opracowywania strategii politycznych i ich wdrażania, a także wzmocnienia instytucji sądowniczych i organów ścigania;
 - (ak) apeluje o współpracę między UE i Indonezją w ramach wdrażania Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) oraz w celu zachowania zasobów naturalnych i różnorodności biologicznej oraz zarządzania nimi w zrównoważony sposób, zwłaszcza zasobami leśnymi, morskimi i zasobami ryb; wyraża zaniepokojenie rosnącą skalą zjawiska wylesiania dokonywanego przez sektor prywatny dla potrzeb plantacji oleju palmowego i kauczuku, ze szkodą dla monokultury;
 - (al) z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację przez Indonezję Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz wzywa UE do zaoferowania Indonezji pomocy w zakresie reform instytucjonalnych i innych reform niezbędnych do zapewnienia zgodności z postanowieniami konwencji oraz do poprawy bezpieczeństwa na morzu w tym regionie;
 - (am) z zadowoleniem przyjmuje umowę o wszechstronnym partnerstwie, która świadczy o rosnącym znaczeniu powiązań między UE i Indonezją oraz która otwiera nową erę w stosunkach dwustronnych poprzez wzmocnienie współpracy politycznej, gospodarczej i sektorowej w odniesieniu do szerokiego wachlarza obszarów polityki, przez ułatwianie przepływu handlowego i inwestycji, a także wymianę międzyludzką, w tym w kontekście inicjatyw UE-ASEAN a także która umożliwi zacieśnienie współpracy między Indonezją i UE w ramach reagowania na globalne wyzwania, co stanowi element dodatkowy w stosunku do istniejącej już współpracy podejmowanej w kontekście innych organizacji międzynarodowych, gdzie zarówno UE, jak i Indonezja odgrywają coraz ważniejszą rolę; podkreśla, że dwu- i wielostronna współpraca może sprzyjać rozwiązywaniu konfliktów na szczeblu regionalnym i światowym, a także poprawić skuteczność walki z terroryzmem, piractwem, przestępczością zorganizowaną, praniem pieniędzy oraz rajami podatkowymi; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały umowę o wszechstronnym partnerstwie, która została podpisana już w 2009 r.;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.